

[Bjørn Elmquist]

bidrag af det, som i princippet burde være de egne indtægter, som skulle gå direkte ind i EFs kasse.

Derfor er vi kede af, at noget sådant er nødvendigt, men ud fra den politiske nødvendighed har vi naturligvis undervejs i markedsudvalgets forhandlinger givet vores tilslutning til, at regeringen kunne forhandle efter disse retningslinjer, og vi vil også ved ratificeringen her, ved godkendelsen i folketinget, helt klart stemme for det, og vi vil medvirke til at det kan gå så hurtigt, som det overhovedet kan, men denne principielle betragtning syntes vi hørte hjemme i vores diskussion i dag.

Gade (SF):

I SF er vi imod, at EF skal have flere penge. Der er tale om, at man har pustet udgifterne op både inden for landbrugssektoren og inden for andre dele af EF-samarbejdet.

Det er fremført som argument for forhøjelse af momsloftet, at Spanien og Portugal nu skal med i EF, men argumentet har i høj grad været et politisk argument – det har måske også nogen betydning for nogle partier herhjemme, men i høj grad i andre lande. Realiteten er jo, at de to landes medlemskab ikke er et argument for den kæmpemæssige stigning fra 1 pct. til 1,4 pct. i 1986 og da slet ikke til 1,6 pct. i 1988, som ligger i forslaget.

Det er altså helt andre dele af EFs politik, der er skyld i, at behovet for indtægterne stiger helt ukontrollabelt. Allerede i 1984 nåede EF 1 pct.-loftet, i 1985 var udgifterne i realiteten oppe på 1,226 pct. – jeg skal komme tilbage til 1985-problemerne senere – og i Kommissionens budgetforslag er man oppe på 1,356 pct., altså betænkeligt nær ved momsloftet på 1,4, og det skal jo efter planen både række i 1986 og i 1987.

Kommissær Henning Christophersen har så samtidig advarende fremført, at det er nødvendigt at få ryddet op i den kæmpegæld af forpligtelsesbevillinger, som EF skubber foran sig. Populært sagt skyder man i EF gælden foran sig, og oven i det har man bogført store værdier på fødevarelagrene. Jeg har forstået, at den nye EF-kommissær mener, at der skal nedskrives her, fordi lagrene naturligvis ikke – som vi har sagt hele tiden – er det værd, som står på papiret. EFs økonomiske uføre er altså langt mere omfattende,

end den beslutning, som vi skal tage i dag, illustrerer.

Hvis man følger tankegangen i det, jeg har sagt tidligere, og fjerner forpligtelsesbevillingerne og afskriver f.eks. halvdelen af lagerværdien på fødevarelagrene, er vi allerede over det momsloft på 1,4 pct., som vi nu skal diskutere og ratificere.

Denne regering vil jo gerne fremstå som ansvarlig og økonomisk, men hvad når det gælder EF-udgifterne? Har vi hørt den danske finansminister støtte Henning Christophersens kritik af EFs budget? Er regeringen ligeglad med denne vækst i de offentlige udgifter? Alt tyder på, at EF ligefrem får svært ved at holde sig inden for den ramme, vi diskuterer i dag.

Det må set fra SFs synspunkt, også når vi diskuterer en sådan aftale, være slut med at snyde stigningen igennem via intergouvernementale beslutninger, og jeg vil spørge regeringen, om den vil love, at den ikke i 1987 kommer og beder om en ny intergouvernemental aftale, hvorved man så i realiteten overskrider momsloftet. I 1985 overskred man jo udgiftsloftet og lavede så sådan en aftale. Vi kritiserede skarpt, at man omgik loftet, men i markedsudvalget fik jeg så det indtryk, at regeringen lovede, at i det mindste den del, som Danmark skal betale til det engelske bidrag, vil blive udsat for en særlig behandling her i salen. Derfor blev jeg noget i tvivl, da jeg så bilaget fra den 3. oktober, hvori der stod, at man ville have hjemmel til udbetaling af dette beløb i forbindelse med folketingets ratifikation af et nyt momsloft. Vil det sige, at regeringen ikke fremsætter et selvstændigt forslag om det danske bidrag til de engelske penge for 1985? Fra SFs side må vi kræve, at vi får en særskilt behandling af disse sager.

Hovedspørgsmålet i denne debat, hvor et overvældende flertal altså vil støtte, at EFs momsloft hæves, at det bare vokser, er: hvor er de overordnede prioriteringer i regeringens økonomiske politik, og hvordan skal det gå ud over andre prioriteringer? Til de radikale, som jeg ved tidligere har besluttet at sige nej til, at momsloftet hæves: vil I medvirke? Vil I i givet fald acceptere nye intergouvernementale aftaler i 1987? Og jeg vil spørge generelt: mener de andre partier, som nu gerne vil være med til det her, at EFs udgifter blot udvikler sig ukontrolleret, me-